

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 4 lipca 2024 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo – Hiszpania) – Caixabank SA, następca prawny Bankia SA i Banco Mare Nostrum SA, i in./Asociación de Usuarios de Bancos, Cajas de Ahorro y Seguros de España (Adicae) i in.

[Sprawa C-450/22 ⁽¹⁾, Caixabank i in. (Kontrola przejrzystości w powództwie zbiorowym)]

(Odesłanie prejudycjalne – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Dyrektywa 93/13/EWG – Umowy o kredyt hipoteczny – Klauzule ograniczające zmienność stóp procentowych – Tak zwane „klauzule dolnego progu” – Powództwo zbiorowe o zaniechanie stosowania tych klauzul i o zwrot kwot zapłaconych z tego tytułu, obejmujące znaczną liczbę przedsiębiorców i konsumentów – Prosty i zrozumiały charakter owych klauzul – Pojęcie „właściwie poinformowanego oraz dostatecznie uważnego i rozsądnego przeciętnego konsumenta”)

(C/2024/4928)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Caixabank SA, następca prawny Bankia SA i Banco Mare Nostrum SA, Caixa Ontinyent SA, Banco Santander SA, następca prawny Banco Popular Español SA i Banco Pastor SA, Targobank SA, Credifimo SAU, Caja Rural de Teruel SCC, Caja Rural de Navarra SCC, Cajasierte Caja Rural SCC, Caja Rural de Jaén, Barcelona y Madrid SCC, Caja Laboral Popular SCC (Kutxa), Caja Rural de Asturias SCC, Arquia Bank SA, dawniej Caja de Arquitectos SCC, Nueva Caja Rural de Aragón SCC, Caja Rural de Granada SCC, Caja Rural del Sur SCC, Caja Rural de Albacete, Ciudad Real y Cuenca SCC (Globalcaja), Caja Rural Central SCC, Caja Rural de Extremadura SCC, Caja rural de Zamora SCC, Unicaja Banco SA, następca prawny Liberbank SA i Banco Castilla la Mancha SA, Banco Sabadell SA, Banca March SA, Ibercaja Banco SA, Banca Puyo SA

Druga strona postępowania: Asociación de Usuarios de Bancos, Cajas de Ahorro y Seguros de España (Adicae), M.A.G.G., M.R.E.M., A.B.C., Óptica Claravisión SL, A.T.M., F.A.C., A.P.O., P.S.C., J.V.M.B., jako następca prawny C.M.R.

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 1 i art. 7 ust. 3 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich
należy interpretować w ten sposób, że:
pozwalają one sądowi krajowemu na przeprowadzenie kontroli przejrzystości warunku umownego w ramach postępowania wszczętego pozewem zbiorowym skierowanym przeciwko wielu przedsiębiorcom należącym do tego samego sektora gospodarki, którym to pozew objęta jest bardzo duża liczba umów, o ile umowy te zawierają ten sam warunek lub podobne warunki.
- 2) Artykuł 4 ust. 2 i art. 7 ust. 3 dyrektywy 93/13
należy interpretować w ten sposób, że:
pozwalają one sądowi krajowemu, do którego wniesiono pozew zbiorowy skierowany przeciwko wielu przedsiębiorcom należącym do tego samego sektora gospodarki, którym to pozew objęta jest bardzo duża liczba umów, na przeprowadzenie kontroli przejrzystości warunku umownego w oparciu o rozumienie tego warunku przez właściwie poinformowanego oraz dostatecznie uważnego i rozsądnego przeciętnego konsumenta, jeżeli umowy te są skierowane do szczególnych kategorii konsumentów, a warunek ten był stosowany przez bardzo długi okres. Jeżeli jednak w tym okresie ogólne rozumienie tego warunku przez przeciętnego konsumenta uległo zmianie ze względu na wystąpienie obiektywnego zdarzenia lub faktu notoryjnego, to dyrektywa 93/13 nie stoi na przeszkodzie temu, aby sąd krajowy przeprowadził tę kontrolę z uwzględnieniem zmiany rozumienia, jaka zaszła u tego konsumenta, przy czym istotne z punktu widzenia owej kontroli jest to, w jaki sposób konsument rozumiał ów warunek w chwili zawarcia umowy kredytu hipotecznego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 408 z 24.10.2022.